

Kari

20

Murkullista

Siisua,

Ensimmäinen.

Mailma Meleest makia, 2c.

Weisatan cuin:

O Jesu Christe! sä autuden 2c.

eli:

Ah HERRa! älä wihasas,

Toinen.

Rukoilen Jesu nöyryimmäst! 2c.

Weisatan cuin:

Ylistän HERRaa sydänimest 2c.

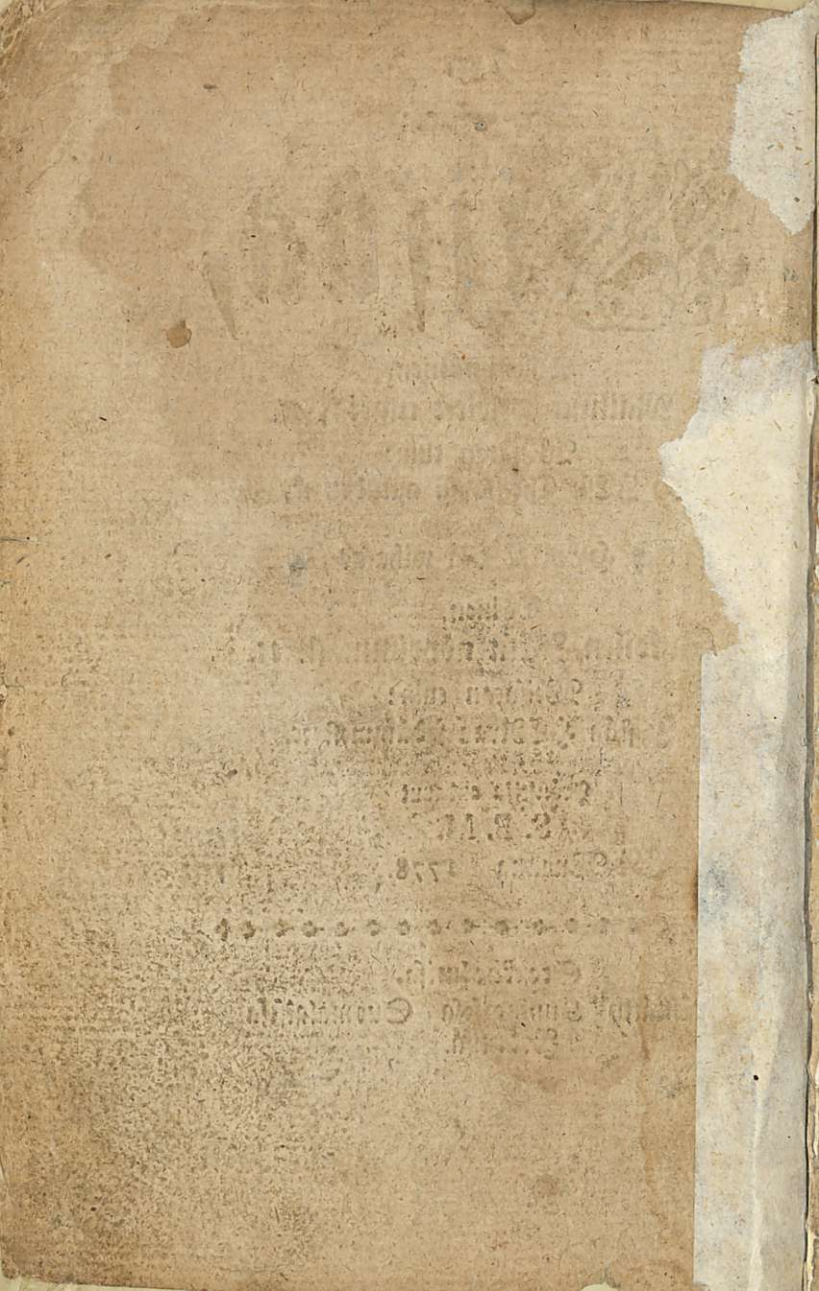
Pränttijn andanut

S. B. M.

Wuonna 1778.

Stockholmisa,
Präntätty Kuning:sesa Suomalaisesa
Präntisä.

Yri murbellinen Ero-Wirsi yhden Lap-
sen synnyttäjän tästä mailmasta pois
lähteisä, Kokonpandu.

Mailma mielest makkia, Täällä monell'
ombi wielä; Jotka paitsi suruu hai-
fia, Saawat ilosa elä: Kuin päällä rufuin
hoppiwät, Kuckaisi kedot' nyckiwät, Joist
ilo leikut tehdän.

2. Alku mull oli seimeness, Syndisest saas-
taisesta, Jonga Eva uocci Omenast, Kuin
sji puust' ihanasta. Jlä mun synnissä siirei,
Nici kiuulla synnytti, Heitti päälhen ruffan,
waiwan.

3. Riemu päiwät kuin maitmas, Minull'
olit sängen harwat, Minun päiwän HEN-
ran sallimast, Enimmäst olit karwaat, Jos
joksus riemu päiwä mull', Sekin oli min-
kuin surull', Sekoiteti' olis ollut.

4. Illoisa toiset hyppiwät, Ja tanssis ym-
bärins samo, Winoja kallita ryppiwät,
Kullaisist malhoist sanoin: Me kuin Nuoret
olem iloikam, Syökäm, Juokam ja Hyp-
pikäm Ei tätä ijäri pistä.

5. Auruapi ihens lukewat, Joill' niin
täällä iloo rätkä; Waan kossa silmäns sul-
kewat, Ei enä sitä ätkä, Että turha kaicki
ja tyhjää on, Ujainen ilo ja meno, Loppu ja
turhaan rauke.

6. Jos sorinet jostus soittajan, Pääll' har-
pun tahdois lyöddä, Niins näet alasuore-
wan, Rynelet kaswoi myöden; Siin kuin
parhallans soittele, Iloa toissillen andele,
Sydän itke ja huoka.

8. O Eva! Eva Emändä! Eloisa Ensim-
mäinen, Kuin meillen saarit enätä, Tuskas
ja kiwun sieme; Sun Matias meillen kar-
wahar, Jost lähden täällä raskahar, Teit
jälkentulewilles.

8. Hengen täällä täyty altihix, Usein kuin
Rachelin panna, Tiellen kuin kutsutan
Ephratix, Ja kivrust ylönantä; O Eva!
Eva! jongas teit, Mingä waiwan alle saarit
meit, Että äkild Maaxi Maadun.

9. Ach näihin ei tarwit' hakia, Esimerkkiä
lauka, Tai piina sangen waikea, Syd. Maahan
monda raukea; Kuin kukoistawat parhal-
dans, Temmatan poses omildans, Äkild'
ja tapaturmest.

10. Nyt Jesu rakas lohdata, Kuin jääväät suruun, Kärsimään ristin kowutta, Ja monda murhen muruu. Että toiwos ristiäns Kandaisit, Ja rauhaan itsens andaisit, Wältäin ylönpaldist murhet.

11. Itkull minun Rakas Puolison, Valjon älä sinuas waiwa, Ylitsen pikaisen eron, Se on niin tahto Tawwaast; Waikka Lastes kanssa kuitutat, Ja yrin tulta tuitutat; Näin Täällä lähte täyty.

12. Nyt sinuld otan eroni, Mun Puolisoni rakas, Ja Tuonell maxan weroni, Ehkä se on mull karwas, Että jättä teitä jälkellen, Jota en minä tekis mielellän, Jos käsky ei niin olis.

13. Tarcun siis Rakas Ystäwän! Täll hetkell' sinua kaulaan; Sillä tunnen tuonen ystäwän, Ja wiewän minua paulaan. Nida murhe nuoista pikkuisist, HERRalda suorust Kuckaisist: Hywäst! Hywäst minun kuldän!

14. Yxi wiet' muistu mielehen, Ja se on minull karwas, Että mun pikku Pikkaisen, Pieni kuin Kanan warwas, Ynnä Weljeins kanssa itkemän, Tuskaa ja waiwaa näkemän, Tänn' täyty orwoix jättä.

15. Tuskalla sinun synnytti, Ja kowull aiwan kowall, Kuin mun nyt hautaan lymyttä, Ja sysää tuonen owell, Sun tulos tänn', Mun eron' täld': Sun elos tääll', Mun pois Maan päälld' We hautaan, jäkät hywäst!

16. Älkät mun Raakat wahemban, Mur-
hella kowall mustall, Waiwatko teidän kum-
bikan, Ett lähden kirust matkan, Minä luu-
lin teidän jättävän; Ja mun teidän päi-
wät päättävän, Kuka olis tainnut Usko.

17. Raakaudenne edestä, Kuin minull
osotitta, Kuin Nuorna minua kädestä, Tas-
lutitt, Holhoisitta, Toivotan Taiwan Ju-
malald, Siunausta Raikivaldiald', Ach!
Jäkat, Jäkat hywäst!

18. Hywäst mun wesien! Sisaren! Raik
Langan! Sukun! tutun! Mun woiman,
weripisaran, On foko rumist puuttun, Ei
Kieli enä höhkywä, Woi puhu, sill' se jäh-
tywä, Kyll' ilos puhua saane.

19. En enämbi pääll' Mailman, Minä
ajatella taida, Sill hoppu on mull matkas-
han, Mut Jesu oikiat laita, Ettän nyt sin-
ne osaisin, Kust' tulduan sun kohtaisin, Tai-
wan ilos ja riemus.

20. Duomiollen niin tulduan, Paik wa-
pistust' ja pelkoo, Minä taidan edes astua,
Ei kaipa enä welka; Mutta siellä minä Je-
suxen Tykön, kuin toi lunastuxen, Saan ijät
ilos elä.

21. Riemu ja rauha loppumat, On siellä
kahun kulien, Synnä ja juoda taekamat,
Saan herckui häisä ylijän, Elämän Puusta
rawitan, Elämän wirrast juotetan, Siell' al-
dis ombi kaicki.

22. Engelein Thuoris weisamme, Siell' kaickein Pyhäin kansja, Karikan wirttä laulamme, JESUS myös omiansa, Syllisän aina pitelee, Suur anda, halaa, hywäilee; Ach! jos jo aikaa jouduis!

23. Auta O JESU! Minua nyt, Täht' heikkell' sihen iloon, Engelis anna Sieluan, Kulierra Pyhäis eloon, Kusa Pyhä! Pyhä! pauhawat, Ja Uutta Wirttä laulawat, Uusill ja Dudoill Kietill.

Toinen.

Rukoilen JESU nöyrimmäst! Että wihas julmus lackais, Kuin Hedelmät Maast poltan on, Jumalattomuden tähden, Ach! JESU! Kansalles Armos säänn', Rukoileman heit Sinuas käänn': Ett' myös jäll' palajaisit.

2. JESU! Kuinga pitkäld' wihas suur, Wiipyne pääll' wihan Easten, Auta meitä häädästä tääll', Kuin waiwan suuren all' olem, O JESU! auta meitä wiel', Kuin olem Kadoxun tiell', Ja armos meillen osot.

3. Ei ainoastans wihasa, Kangaise HERRa meitä, Baan enimiten armosa, Kuin Jesaisas todista, Jos me Kuin Lapsen kändyisim, Ja hartahast rukoilisim, Kollä Jsa meitä auttais.

4. Egyptis Jumal' suloisubens osott, Ruudell Sadall Euhannelen, Kuin läpis Meren punaisen, Johdatt heitä, rawis ja ruocki, Häändä wastan he isens asetit, Jor
la

Ja tiellen Väijäs Raatuist, Pais Kallin-
bata JEsu.

5. O JEsu! Kuule huutomme, Ja ar-
most armu'em tule, Kuule Lastes rukou'eme,
Mä armoas meildä sulje, Nijn me ain si-
nua Riiämme, Ja Lasten Lapsijn muistam-
me, Sinun Hywyttäs suurta.

6. Ander anna HERRa hyvä! Kansas
rikokset suuret, Joit heikkou'des tehnyt olem,
Sinua ja lähimmäist vastan, Niist' toivom
me puhdistetux', JEsu! Hywydes kautta
wedetyx', Jjancaikkiseen iloon, Amen.

